

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. dubna 2012 — Evropská komise v. Kyperská republika

(Věc C-125/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/21/ES a 2002/20/ES — Omezení vlastnického práva třetích osob — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2012/C 174/03)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Zavvos, A. Nijenhuis a H. Krämer, zmocněnci)

Žalovaná: Kyperská republika (zástupci: K. Lykourgos a A. Pantazi-Lamprou, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349) — Porušení čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337) — Udělení a povolení práv na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, podniku oprávněnému zajišťovat sítě elektronických komunikací

Výrok

1) Kyperská republika tím, že nezajistila omezení vlastnických práv na veřejném majetku, nad nebo pod ním na základě průhledných postupů uplatňovaných bez diskriminace a neprodleně v souladu s čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) a čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady

2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto směrnic.

2) Kyperské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 141, 20.6.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Frankfurt am Main — Německo) — Georg Neidel v. Stadt Frankfurt am Main

(Věc C-337/10) ⁽¹⁾

(„Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Pracovní podmínky — Úprava pracovní doby — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Finanční náhrada v případě nemoci — Úředníci (hasiči)“)

(2012/C 174/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Žalobce: Georg Neidel

Žalovaný: Stadt Frankfurt am Main

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Výklad článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) — Nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok nevyčerpanou z důvodu pracovní neschopnosti, jež trvala po dobu několika let před odchodem do důchodu — Osobní působnost směrnice 2003/88/ES — Úředníci (hasiči)

Výrok

- 1) Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na úředníka, který za obvyklých podmínek vykonává činnost hasiče.
- 2) Článek 7 odst. 2 směrnice 2003/88 musí být vykládán v tom smyslu, že úředník má při odchodu do důchodu nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, kterou nevyčerpal proto, že svou funkci nevykonával z důvodu nemoci.
- 3) Článek 7 směrnice 2003/88 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním předpisům, jež úředníkovi přiznávají další nároky na placenou dovolenou dodatečně k nároku na minimální dobu placené dovolené za kalendářní rok v trvání čtyř týdnů, avšak nestanoví vyplacení finanční náhrady v případě, kdy úředník odcházející do důchodu nemohl těchto svých dalších nároků využít proto, že svou funkci nemohl vykonávat z důvodu nemoci.
- 4) Článek 7 odst. 2 směrnice 2003/88 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které stanovením období převoditelnosti v trvání devíti měsíců, po jehož uplynutí nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok zaniká, omezuje právo úředníka odcházejícího do důchodu na vyplacení součtu finančních náhrad za placené dovolené za kalendářní rok, které nevyčerpal z důvodu pracovní neschopnosti.

(¹) Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené království) — SAS Institute Inc. v. World Programming Ltd

(Věc C-406/10) (¹)

(„Duševní vlastnictví — Směrnice 91/250/EHS — Právní ochrana počítačových programů — Článek 1 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 — Rozsah ochrany — Přímé vytvoření nebo vytvoření prostřednictvím jiného postupu — Počítačový program chráněný autorským právem — Převzetí funkcí druhým počítačovým programem bez přístupu ke zdrojovému kódu prvního počítačového programu — Rozklad strojového kódu prvního počítačového programu — Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související v informační společnosti — Článek 2 písm. a) — Uživatelská příručka k počítačovému programu — Rozmnožení v jiném počítačovém programu — Porušení autorského práva — Podmínka — Vyjádření vlastního duševního výtvaru autora uživatelské příručky“)

(2012/C 174/05)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SAS Institute Inc.

Žalovaná: World Programming Ltd

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Justice (Chancery Division) — Výklad čl. 2 odst. 1 a čl. 5 odst. 3 směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 122, s. 42; Zvl. vyd. 17/01, s. 114) — Rozsah ochrany — Přímé vytvoření počítačového programu, který přebírá funkce jiného počítačového programu, již chráněného autorským právem, bez přístupu k jeho zdrojovému kódu, či takové vytvoření prostřednictvím jiného postupu, jako je rozklad strojového kódu

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů musí být vykládán v tom smyslu, že ani funkce počítačového programu, ani programovací jazyk či formát datových souborů užívaných počítačovým programem za účelem využití některých z jeho funkcí nepředstavují formu vyjádření tohoto programu, a v důsledku toho nepoživají autorskoprávní ochrany počítačových programů ve smyslu této směrnice.
- 2) Článek 5 odst. 3 směrnice 91/250 musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která na základě licence získala rozmnoženinu počítačového programu, může při provádění úkonů, na něž se vztahuje tato licence, jakož i úkonů spočívajících v nahrávání a provozování nezbytném k užití počítačového programu bez svolení nositele autorského práva tento program zkoumat, studovat nebo zkoušet jeho fungování za účelem zjištění myšlenek a zásad, které jsou základem kteréhokoliv z prvků uvedeného programu, za podmínky, že neporušuje výlučná práva nositele autorského práva k tomuto programu.
- 3) Článek 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že rozmnožení některých prvků popsaných v uživatelské příručce k počítačovému programu chráněné autorským právem v jiném počítačovém programu nebo uživatelské příručce k tomuto programu může představovat porušení autorského práva k první uvedené příručce, pokud — což přísluší ověřit předkládajícímu soudu — toto rozmnožení představuje vyjádření vlastního duševního výtvaru autora uživatelské příručky k počítačovému programu chráněné autorským právem.

(¹) Úř. věst. C 346, 18.12.2010.